

[Sønderup.]

ren ikke mener, at de Projekter, man endnu ikke er gaaet i Gang med at udføre, burde underkastes en fornyet Gennemgang med Henblik paa en lempeligere Ændring i Vejenes Linieføring end oprindelig planlagt; Forudsætningerne har efter min Opfattelse ændret sig baade økonomisk og navnlig beskæftigelsesmæssigt, siden Planlægelsen skete.

Ministeren for offentlige Arbejder (Carl Petersen): Jeg skal forsøge at besvare det ærede Medlems Spørgsmaal, for saa vidt angaar de Vejarbejder, der hører under Ministeriet for offentlige Arbejders Omraade. Det er ikke saa faa Vejarbejder, der er godkendt af Arbejdsministeriets Beskæftigelsescentral og altsaa hører under Arbejdsministeriets Omraade.

De Arbejder, der er Tale om for Ministeriet for offentlige Arbejders Vedkommende, er Vejfondsarbejder, i første Række Vejarbejder, der finansieres gennem de saakaldte 50 Millionsfond II og III, idet 50 Millionsfond I allerede blev sat i Gang under Krigen, saa at Hovedparten af de under denne hørende Arbejder er langt fremskredne med Hensyn til Udførelsen. De to andre 50 Millionsfonds blev forberedt i de sidste Aar før Krigens Afslutning som Beredskab, der kunde sættes hurtigt ind, hvis Arbejdsløshedssituationen krævede det. Hvis et saadant Beredskab skulde have nogen Realitet, var det nødvendigt dels at sikre sig Arbejdernes tekniske Forberedelse, dels at sikre sig, at Kommunerne var villige til at udføre Arbejdet, naar det var paa-krævet. Naar man vilde opnaa Kommunernes aktive Medvirken baade ved Arbejdernes Forberedelse og ved deres senere Gennemførelse, kunde man selvsagt ikke nøjes med en Planlægning blot paa Papiret, men maatte give Kommunerne Tilsagn om, at de kunde regne med, at disse Arbejder virkelig vilde blive gennemført engang, og det økonomiske Grundlag maatte derfor ogsaa lægges fast. Som Følge heraf fik Kommunerne Tilsagn om Tilskud af de paagældende Midler, dog saadan at det blev overladt Regeringen at bestemme, naar Arbejdet skulde bringes til Udførelse.

Saaledes var Karakteren af de Beredskaber, der forelaa, da Krigen endte. Da man endnu i Sommeren 1945 regnede med, at Omstillingen til frie Forhold vilde medføre en betydelig Arbejdsløshed, blev der i Efteraaret 1945 lukket op for den største Del af disse Arbejder, saaledes at det blev tilladt Kommunerne at gaa i Gang. Jeg skal

ikke komme nærmere ind paa, hvorledes det gik med de Arbejder, der herefter faktisk blev paabegyndt inden Standsningsbekendtgørelsen af 19. Marts 1946; dels er dette sikkert almindeligt kendt af de ærede Medlemmer, dels ligger det uden for Rammen af det Spørgsmaal, der er stillet. Men med Hensyn til de Arbejder, der ikke naaede frem til Paabegyndelse inden denne Bekendtgørelses Fremkomst, er Forholdet altsaa for den væsentligste Del det, at de enkelte Kommuner har et Tilsagn fra Ministeriet om Tilskud, men at Arbejderne stadig ikke er iværksat, fordi Arbejdsministeriets Bekendtgørelse af 9. December 1942 kun aabner Adgang til Fortsættelse af paabegyndte Arbejder.

Naar der nu spørges, om der ikke er Anledning til en Gennemgang af disse Arbejder, maa jeg først gøre opmærksom paa, at en Gennemgang maa have Karakteren af en Forhandling med Kommunerne. De Tilsagn, der er givet Kommunerne af Ministeriet, kan ikke ensidigt ændres af Ministeriet. Kommunerne maa i saadanne Forhold kunne indrette deres Planer og deres Økonomi i Tillid til Ministeriets Tilsagn. Hvis imidlertid en Kommune nu ser anderledes paa Forholdene og maaske nærer Betæneligheder ved under ændrede Forhold at udføre Arbejdet, behøver den blot at henvende sig til Ministeriet, saa nærer jeg ingen Tvivl om, at man finder en tilfredsstillende Løsning. Vi har faktisk faaet saadanne Henvendelser, hvor en Kommune ønskede Tilskud overført til et andet Vejarbejde. Vi har ikke haft mange af disse Henvendelser, og jeg tror heller ikke, vi faar mange, i hvert Fald ikke før Kommunerne staar over for Beslutningen om den aktuelle Udførelse af et Arbejde.

Paa eet Punkt har der for saa vidt fundet en generel Gennemgang af de paagældende Arbejder Sted, som Ministeriet har spurgt Kommunerne, om de vil være villige til at tilbageføre Arbejder til Beredskabslisten, altsaa atter give Ministeriet Bemyndigelse til at bestemme, naar Arbejderne skal udføres. Det drejer sig om smaa 200 Forespørgsler, og det har her vist sig, at noget over Halvdelen af Svarene gaar ud paa, at Kommunerne ikke vil gaa med til en saadan Tilbageføring. Det viser, at der hos Kommunerne er en betydelig Interesse for disse Arbejder. Det er Kommunerne selv, der har foreslaaet dem, og set fra Kommunernes Side drejer det sig for Vejfondsarbejders Vedkommende ikke i første Række om Arbejdernes beskæftigelsesmæssige Virkning, men om ønskelige Forbedringer af Vej-